

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Lewandowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Onyszek

w obecności oskarżyciela prywatnego J. O.

po rozpoznaniu dnia 21 marca 2017 roku i 11 kwietnia 2017 roku w Nidzicy sprawy

1. **W. N. (1) z d. G.** urodz. (...) w P., córki K. i M. z d. K.,

oskarżonej o to, że w bliżej nieustalonych dniach pierwszej połowy kwietnia 2016 roku oraz w dniu 23 kwietnia 2016 roku w miejscowości S., powiat (...) z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej pięciokrotnie pomówiła J. O. o molestowanie seksualne swojej córki M. N. (1), co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej,

tj. o czyn z art.212 § 1 kk w zw. z art.12 kk.

2. **M. N. (1) z d. N.** urodz. (...) w N.,

córki M. i W. z d. G.,

oskarżonej o to, że w bliżej nieustalonym dniu pierwszej połowy kwietnia 2016 roku w miejscowości S., powiat (...) pomówiła J. O. o to, że ją molestował seksualnie, co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej,

tj. o czyn z art.212 § 1 kk.

o r z e k a:

I. Uznając oskarżoną W. N. (2) za winną popełnienia czynu zabronionego, polegającego na tym, że w dniu 16 kwietnia 2016 roku oraz w dniu 23 kwietnia 2016 roku w miejscowości S., powiat (...) z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej pięciokrotnie pomówiła J. O. o molestowanie seksualne swojej córki M. N. (1), co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej, kwalifikując go jako występki z art. 212 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonej warunkowo umarza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku.

II. Na mocy art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej W. N. (2) nawiązkę w kwocie 300 (trzysta) złotych na rzecz pokrzywdzonego J. O..

III. Uznając oskarżoną M. N. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu zabronionego, kwalifikując go jako występki z art. 212 § 1 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonej warunkowo umarza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku.

IV. Na mocy art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej M. N. (1) nawiązkę w kwocie 100 (sto) złotych na rzecz pokrzywdzonego J. O..

V. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) oraz § 4 ust. 1-3, § 17 ust. 2 pkt. 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w N. adw. A. W. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy), w tym kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy) podatek VAT, tytułem opłaty za obronę oskarżonej W. N. (2) pełnioną z urzędu w postępowaniu sądowym.

VI. Na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżone od kosztów sądowych, zaś na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 628 pkt. 1 kpk oraz § 4 ust. 1-2, § 17 ust. 2 pkt. 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) zasądza od oskarżonych W. N. (2) i M. N. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego J. O. kwotę 1.020,00 (jeden tysiąc dwadzieścia) złotych tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu, w tym zastępstwa prawnego w kwocie 720,00 (siedemset dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II K 111/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. N. (1) zamieszkuje wraz z rodzicami, którzy prowadzą gospodarstwo rolne i jest najstarsza z czwórki rodzeństwa. Od pewnego czasu spotka się z chłopakiem P. J..

Któregoś dnia w pierwszej połowie kwietnia 2016 roku oskarżona M. N. (1) powiedziała P. J., że była molestowana przez wuja J. O.. Natomiast nikogo z osób najbliższych o tym do tej pory nie informowała. W dniu 15 kwietnia 2016 roku około godziny 20:00, gdy matka W. N. (2) przebywała w oborze, M. N. (1) rozmawiając z chłopakiem przez telefon, ponownie poruszyła wątek jej molestowania przez wuja. W pewnym momencie do mieszkania powróciła oskarżona W. N. (2) i usłyszała prowadzoną przez córkę rozmowę telefoniczną, w tym fragment dotyczący jej molestowania. Wówczas chciała uzyskać od córki więcej informacji, lecz ta początkowo nie była rozmowna, zaś później stwierdziła, że wujek J. O. ją molestował, dotykał ją, kładł się do niej i zaczęła płakać.

Następnego dnia W. N. (2) ponownie rozmawiała z córką na temat przekazanej jej informacji o molestowaniu przez J. O. oraz zastanawiały się odnośnie zgłoszenia tego zdarzenia policji i kiedy to uczynić z tego powodu, że w dniu 30 kwietnia 2016 roku miał odbyć się ślub syna J. S. z K. G., na który i wesele zostali zaproszeni.

W dniu 16 kwietnia 2016 roku oskarżona W. N. (2) w godzinach przedpołudniowych zadzwoniła do siostry S. P.. Początkowo rozmowa dotyczyła sprzedaży zboża, lecz rozmówczynie wyczuła, że W. N. (2) ma jakiś problem i zapytała ją. Wówczas dowiedziała się od oskarżonej, iż córka M. powiedziała jej, że była molestowana przez J. O.. Obie rozmawiały jeszcze na ten temat, gdyż S. P. niedowierzała oraz poruszały kwestię zbliżającego się wesela i terminu zgłoszenia zdarzenia organom ścigania. W rozmowie z siostrą W. N. (2) poinformowała ją, że sprawa zostanie zgłoszona przez M. N. (1) po weselu.

Tego samego dnia oskarżona W. N. (2) telefonicznie rozmawiała też z braćmi L. G. i M. G. (1) oraz jego żoną – B. G. i poinformowała ich o molestowaniu swojej córki M. przez J. O.. W rozmowie z B. G. oskarżona stwierdziła, że nie będzie uczestniczyła w ślubie, gdyż J. O. molestował seksualnie M..

W dniu 16 kwietnia 2016 roku około godziny 14:00 W. N. (2) zadzwoniła również do J. O., który właśnie wrócił z pracy i zapytała go czy molestował seksualnie jej córkę M.. Oskarżyciel prywatny zaprzeczył i zbulwersowany tym pytaniem oddał telefon swojej żonie B.. Obie kobiety krótko jeszcze rozmawiały na temat rzekomego molestowania M. N. (1), gdyż B. O. była zaskoczona informacją siostry oraz w rodzinie O. wszyscy byli wtedy zainteresowani ślubem i weselem

S. O.. W czasie rozmowy oskarżona przekazała, że córka M. przyjdzie do kościoła i ogłosi, że J. O. ją molestował oraz oznajmiła swojej rozmówczyni, że tego tak nie zostawi.

Tego samego dnia B. O. i przyszła żona S. K. G. pojechały do miejscowości C. w celu załatwienia sprawy dotyczących wesela i w drodze powrotnej udały się do B. G., a tam dowiedziały się, że W. N. (2) dzwoniła także do niej i oznajmiła, że nie będzie jej na ślubie syna siostry, gdyż J. O. molestował jej córkę M..

Po informacjach przekazanych przez W. N. (2) w rodzinie O. panował niepokój i obawy, że ceremonię ślubną może zakłócić M. N. (1).

W niedzielę 17 kwietnia 2016 roku S. P. pojechała do brata L. G. i jego żony M., gdzie przyjechali też M. G. (1) z żoną B.. Przyjechali tam również J. O. z żoną B.. Kobiety spotkały się w jednym z pokoi i rozmawiały na temat informacji W. N. (2), która wcześniej do nich dotarł. Podczas spotkania B. O. dopytywała, czy wiadomości przekazane przez W. N. (2) są prawdziwe, lecz nikt nie odpowiedział jej jednoznacznie twierdząco.

W dniu 18 kwietnia 2016 roku J. O. spotkał się z adwokatem i zdecydował się wnieść prywatny akt oskarżenia przeciwko W. N. (2) i M. N. (1) o pomówienie go, że dopuścił się molestowania M. N. (1).

Po kilku dniach, 23 kwietnia 2016 roku W. N. (2) telefonicznie rozmawiała też z przyszłą żoną S. K. G. i złożyła jej życzenia z okazji ślubu, informując jednocześnie, że nie będzie osobiście na weselu z tego powodu, iż J. O. molestował M. N. (1) i może dopuścił się gwałtu, a także przekazała rozmówczyni, że z tą sprawą pójdą na policję.

W dniu 04 maja 2016 roku M. N. (1) zawiadomiła prokuratora, że w okresie od stycznia 2010 roku do końca czerwca 2014 roku w miejscu jej zamieszkania, a raz w miejscowości W. jej wuj J. O. wielokrotnie przemocą doprowadzał ją do obcowania płciowego. Postępowanie o przestępstwa z art. 197 § 3 pkt. 2 kk w zw. z art. 12 kk oraz z art. 197 § 1 kk w zw. z art. 12 kk zakończyło się postanowieniem Prokuratora Rejonowego w N. z dnia 30 września 2016 roku sygn. akt PR Ds(...) o umorzeniu śledztwa, na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstw. Po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez M. N. (1) Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z dnia 22 grudnia 2016 roku o sygn. akt II Kp (...) zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Po weselu w dniu 30 kwietnia 2016 roku relacje rodzinne zostały zerwane i J. O. z żoną B. nie są w ogóle zapraszani przez rodzinę ze strony jego żony.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonych: W. N. (2) k.73-74, M. N. (1) k. 74-74v, zeznania świadków: J. O. k. 74v-75, S. P. k. 75-75v, M. G. (1) k.74v, B. G. k.75v-76, B. O. k.76-76v, K. O. k.76v-77, S. O. k. 77, L. G. k. 85v, M. G. (2) k. 85v-86, kopia postanowienia prokuratora o umorzeniu śledztwa k. 34-37, protokół oględzin zapisu nagrań na nośniku pendrive k.77-82 akt PR Ds.238.2016, odpis postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 22.12.2016 r. k. 149 akt PR Ds(...).

Oskarżona **W. N. (2)** przyznała się do popełniania zarzucanego jej przestępstwa. Podała, że w dniu 15 kwietnia 2016 roku około godziny 20:00 przyszła z obory do mieszkania i słyszała, że córka M. rozmawia przez telefon ze swoim chłopakiem. Podслуchała prowadzoną przez nią rozmowę o jej molestowaniu i chciała się więcej dowiedzieć, ale początkowo córka nie chciała nic powiedzieć, po czym powiedziała jej tylko, że wujek J. O. ją molestował, dotykał ją, kładł się do niej i zaczęła płakać. Dopiero następnego dnia więcej rozmawiała z córką, w tym odnośnie zgłoszenia tego zdarzenia policji, ale był problem, gdyż 30 kwietnia 2016 roku był ślub syna J. O. z K. G. i byli zaproszeni na wesele. Wyjaśniła, że w dniu 16 kwietnia 2016 roku zadzwoniła do J. O. i zapytała go czy molestował jej córkę M.. Stwierdziła, że oskarżyciel prywatny zaprzeczył i zaczął się śmiać twierdząc, że M. to wymyśliła. Następnie od rozmówcy słuchawkę wzięła jej siostra B. O., która powiedziała do niej, iż M. jeździ po Z. z innymi, zaś potem wymyśla, obciążając J. O.. Przy tym przeklinała i obrażała ją, dodając, że założą im sprawę, po czym odłożyła słuchawkę. Podała, że po weselu zamierzali zgłosić sprawę na policję. Jednak po weselu otrzymali zawiadomienie z Sądu, z którego dowiedzieli się, że J. O. oskarżył ich o pomówienie. Wyjaśniła, że jej córka M. też złożyła w prokuraturze zawiadomienie o molestowaniu. Stwierdziła, że dzwoniła do J. O., ale nie pomówiła go, bo już wtedy cała jej rodzina wiedziała o tym, gdyż żona J.

O. w dniu 16 kwietnia 2016 roku w granicach godziny 16:00 była u jej bratowej B. G., gdzie dojechała też M. G. (2) i prowadziły rozmowę na temat J. O.. Tego samego dnia zadzwoniła do niej B. G. z pretensją, a także poinformowała ją, że odeśle jej sukienkę otrzymaną na urodziny dziecka. Przyznała, iż sama zadzwoniła do brata M. G. (1) i on już wiedział od swojej żony B. G.. Podała także, iż zadzwoniła do brata L. G. i w czasie rozmowy brat zapytał, co się u nich wydarzyło, gdyż wiedział już od żony M., która była u B. G., gdzie rozmawiały, że J. O. prawdopodobnie molestował M. N. (1). Wyjaśniała, że w dniu 17 kwietnia 2016 roku do M. G. (2) przyjechała jej rodzina, a mianowicie S. P., B. G. i M. G. (1) oraz dołączyli J. O. z B. O. i rozmawiali na temat M. N. (1) oraz J. O.. O tym spotkaniu dowiedziała się z telefonicznej rozmowy z bratem L. G., który do niej zadzwonił. Podczas tego spotkania B. O. stwierdziła, że jeśli okaże się, iż jej mąż molestował M., to rozwiedzie się. Ponadto podczas tego spotkania B. O. powiedziała gościom, że wcześniej była sytuacja, iż informowała ją, że podczas pobytu u niej w domu M. N. (1) wyganiała ich. Osobiście tego nie słyszała, a poinformowała ją o tej wypowiedzi siostra S. P..

Wyjaśniła, iż do J. O. dzwoniła w sobotę w dniu 16 kwietnia 2016 roku o godz.13:30, zaś do S. P. dzwoniła tego samego dnia przed południem i rozmawiała z nią między innymi na temat molestowania. Na temat molestowania córki M. z B. G. rozmawiała tego samego dnia wieczorem. Tego samego dnia około godziny 22:15 rozmawiałam również na temat molestowania M. z L. G., zaś z M. G. (1) także rozmawiałam dnia 16 kwietnia 2016 roku o godzinie. 22:00. Podała, iż zadzwoniła do niego i powiedziała, że dostała szkołę od B. G., która stwierdziła, iż wyśle jej pocztą sukienkę, po czym zaczęły rozmawiać. Podczas tej rozmowy telefonicznej brat przekazał jej, iż wie, co się stało, zaś ona poinformowała go, że w 2012 lub 2013 roku widziała jak J. O. leżał w łóżku z M. N. (1), gdyż od dwóch lat J. O. nie przyjeżdża do nich. Wówczas zapytała J. O., dlaczego nie położył się do żony, na co stwierdził, że oglądał telewizję i się położył. Natomiast S. P. poinformowała, że nie pojedą na wesele i gdy ta zapytała o powód, to dopiero wtedy powiedziała rozmówczyni, iż córka przekazała jej, że J. O. ją molestował. Pytała też siostry czy zawiadomić policję, czy też zadzwonić do J. O. i siostra wskazała na to drugie rozwiązanie. Przyznała, iż rozmawiała telefonicznie z K. O. przed jej ślubem w dniu 30 kwietnia 2016 roku, bowiem zadzwoniła i z okazji ślubu złożyłam jej życzenia, informując jednocześnie, że nie przyjadą na wesele. Wówczas wyłączył się jej telefon i wtedy zadzwoniła do niej K. O., pytając czy prawdą jest, że J. O. molestował M. N. (1), na co stwierdziła, że nie wie, ale może być to możliwe, zaś w odpowiedzi usłyszała, że jak to jest prawda, to J. O. powinien ponieść konsekwencje. Wyjaśniła, że M. zdecydowała się złożyć zawiadomienie o przestępstwie po ślubie w dniu 04 lub 05 maja i obecnie postępowanie jest już zakończone, gdyż prokurator umorzył postępowanie z powodu braku dowodów. Córka od tej decyzji odwołała się, lecz zażalenie nie zostało uwzględnione i postanowienie prokuratora jest prawomocne. Podała, że jak dowiedziała się od córki, że J. O. ją molestował, to była w szoku i uwierzyła M., która powiedziała, że molestowanie było raz na tydzień, jak J. O. przyjeżdżał do nich. Jednak nie pytała córki szczegółowo jak to się odbywało. Stwierdziła, że o molestowaniu nikomu spoza rodziny nie mówiła. Natomiast zdecydowali się złożyć sprawę na policję, bo chcieli udowodnić, że naprawdę J. O. molestował córkę. Składając zawiadomienie o przestępstwie, nie wiedzieli, że toczy się niniejsza sprawa. Dopiero w czasie postępowania w sądzie córka była przesłuchiwana w O.. Podała, że miesiąc po weselu córka miała koszmary i głośno krzyczała oraz często płakała, a po umorzeniu postępowania przez prokuratora dzwonili do niej ze szkoły i pytali, co dzieje się z jej córką oraz była wzywana do szkoły, gdzie dowiedziała się, że M. chce popełnić samobójstwo. W tamtym czasie córka mocno przeżywała całą sytuację i była mocno zestresowana. Wyjaśniła, że molestowanie córki miało być w 2013 roku i miało odbywać się u nich w domu w S., w kuchni, jednak nie wiedziała ile takich zdarzeń miało być i o jakich porach doby miało to się odbywać, zaś po 2013 roku J. O. nie przyjeżdżał do nich. Natomiast w 2013 roku M. N. (1) nic jej nie mówiła na temat molestowania i w 2013 roku nikomu też nie mówiła o tych zdarzeniach (wyjaśnienia k.73-74).

Oskarżona **M. N. (1)** przyznała się do popełniania zarzucanego jej przestępstwa. Wyjaśniła, że w dniu 15 kwietnia 2016 roku powiedziała matce, że była molestowana przez J. O. i tego dnia więcej nie rozmawiała z matką o tym. Dopiero następnego dnia rano około godz.10:00 - 11:00 zaczęła rozmawiać z matką co dalej robić. Stwierdziła, iż na początku nie informowała matki, kiedy była molestowana oraz jak to się odbywało i dopiero później powiedziała, kiedy to miało miejsce, a mianowicie, że było to jak matka była w oborze oraz w nocy, gdy wszyscy spali, zaś ona była w domu w kuchni. Podała, iż zaczęła z matką rozmawiać, co z tą sytuacją najlepiej zrobić i wtedy matka zadzwoniła do J. O., pytając go czy to prawda, zaś on stwierdził, że nic takiego nie miało miejsca. Wyjaśniła, że informowała o tym tylko matkę i swojego chłopaka P. J., nikogo więcej. Pierwszą osobą, której powiedziała o molestowaniu był jej chłopak P.

J., a poinformowała go około dwa tygodnie wcześniej niż matkę i opowiedziała mu więcej szczegółów. Stwierdziła, że tego samego dnia jej matka rozmawiała S. P. oraz B. G., bo słyszała, zaś od matki wie, że jeszcze rozmawiała M. G. (1), L. G. oraz K. O. i wszystkie rozmowy dotyczyły jej molestowania przez J. O.. Podała, że podczas rozmowy z K. O., do której jej matka zadzwoniła, składając życzenia, pojawił się wątek molestowania. Najpierw dzwoniła jej matka, a później zadzwoniła K. O., lecz jej przy tej rozmowie nie było i wie tylko od matki, że K. O. pytała o temat molestowania. Potwierdziła, że składała zawiadomienie o przestępstwie na początku maja, po weselu, w pierwszym tygodniu w środę lub czwartek. Postępowanie zostało umorzone, a po wniesieniu zażalenia postanowienie zostało utrzymane w mocy. Podała, iż połowie września 2016 roku mówiła, że chce popełnić samobójstwo, bo już знаła decyzję prokuratora o umorzeniu postępowania z tego powodu, że nie ma żadnych dowodów w tej sprawie i złożyła zażalenie na to postanowienie, gdyż w 2013 roku i w 2014 roku J. O. ją molestował, co to prawdą (wyjaśnienia k. 74-74v).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej W. N. (2) i oskarżonej M. N. (1) w zasadniczych momentach są zgodne. M. N. (1) przyznała, że około dwa tygodnie wcześniej poinformowała swojego chłopaka P. J., że była molestowana przez J. O., a dopiero w dniu 15 kwietnia 2016 roku powiedziała o tym także matce. Mimo, że zdarzenia miały miejsce w 2013 roku i w 2014 roku, to nie informowała o nich w tamtym czasie nikogo z rodziny. W. N. (2) potwierdziła, iż pierwszą informację o molestowaniu córki przed lat przez J. O. uzyskała dopiero w dniu 15 kwietnia 2016 roku, po tym jak usłyszała fragment rozmowy telefonicznej córki z jej chłopakiem. Obie oskarżone zgodnie też przyznały, że w dniu 16 kwietnia 2016 roku, po ich rozmowie odnośnie molestowania, W. N. (2) zadzwoniła do J. O. i zapytała go czy molestował córkę M. N. (1), a wcześniej przekazała te wiadomości S. P.. Ponadto potwierdziły również, iż tego samego dnia o molestowaniu córki M. przez J. O. oskarżona W. N. (2) poinformowała swoich braci L. G., M. G. (1) i jego żonę B. G., nie mając pewności, że takie zdarzenia zaistniały. Natomiast kilka dni później o molestowaniu przez J. O. powiedziała w rozmowie telefonicznej jego przyszłej synowej. Oskarżone zgodnie także stwierdziły, że sytuacje te miały miejsce na około dwa tygodnie przed ślubem syna J. O., na który były zaproszone, a wobec ujawnionych wydarzeń z przeszłości w tej ceremonii nie uczestniczyły.

W. N. (2) i M. N. (1) potwierdziły również, iż ta ostatnia zawiadomiła prokuratora o swoim molestowaniu przez wuja J. O., lecz prowadzone śledztwo zostało umorzone, a następnie zaskarżone postanowienie prokuratora zostało utrzymanie w mocy przez Sąd.

Przesłuchiwani w niniejszej sprawie świadkowie, których zeznania charakteryzuje różny stopień szczegółowości, potwierdzili istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy okoliczności, a mianowicie, iż właśnie oskarżona W. N. (2), dzwoniąc przekazywała informację o molestowaniu córki M. przez J. O., którą uzyskała od współoskarżonej. Jednocześnie wskazywali na czas przekazania tych informacji członkom rodziny – 16 kwietnia 2016 roku i 23 kwietnia 2016 roku – przed zaplanowanym terminem ślubu syna J. O. i swoje zaskoczenie treścią przekazanej wiadomości przez oskarżoną, gdyż wcześniej w ogóle nikt o molestowaniu M. N. (1) nie wspominał, zaś J. O. w mieszkaniu oskarżonych nie nocował od około dwóch lat. Świadkowie zgodnie również zeznali, że przekazana znacznej części rodziny informacja o molestowaniu M. N. (1) przez J. O. wzbudziła niepokój i zburzyła uroczystą atmosferę ceremonii zaślubin oraz wesela, zaś od tego czasu wzajemne odwiedziny ustały i zerwane zostały relacje rodzinne, a jako przyczynę tego stanu wskazywali pomówienia J. O. o molestowanie seksualne.

Wyjaśnienia oskarżonych i zeznania świadków wzajemnie korespondują i znajdują potwierdzenie w treści protokołu oględzin nośnika z nagraniami treści rozmów telefonicznych oraz postanowieniach Prokuratora Rejonowego w N. i Sądu Okręgowego w O..

Należy podkreślić, iż umorzenie śledztwa prowadzonego w następstwie zawiadomienia M. N. (1) nastąpiło na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, a więc materialnej przesłanki, należącej do przesłanek uniewinnienia – wystąpienie tej przesłanki w postępowaniu głównym powoduje wydanie wyroku uniewinniającego. Wskazać również trzeba, że przestępczość czynu z art. 212 kk wyłącza kontratyp prawdziwości zarzutu z art. 213 kk. W niniejszej sprawie brak jest jednak podstaw

do przyjęcia, że podnoszony przez oskarżone zarzut molestowania M. N. (1) jest prawdziwy, a wobec tego nie mamy do czynienia z kontratypem.

W świetle poczynionych, na podstawie zebranego materiału dowodowego, ustaleń Sąd uznał, iż dają one podstawę do przypisania popełnienia czynów:

1. oskarżonej W. N. (2) z art. 212 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, gdyż w dniu 16 kwietnia 2016 roku oraz w dniu 23 kwietnia 2016 roku w miejscowości S., powiat (...) z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej pięciokrotnie pomówiła J. O. o molestowanie seksualne swojej córki M. N. (1), co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej,

2. oskarżonej M. N. (1) z art. 212 § 1 kk, bowiem w bliżej nieustalonym dniu pierwszej połowy kwietnia 2016 roku w miejscowości S., powiat (...) pomówiła J. O. o to, że ją molestował seksualnie, co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej.

Biorąc jednak pod uwagę powagę zarzutu stawianego oskarżycielowi prywatnemu przez oskarżone, który niewątpliwie go poniżał, krąg osób, którym były przekazywane informacje o molestowaniu M. N. (1) (rodzeństwo W. N. (2) i ich małżonkowie, chłopak M. N. (1)) oraz sposób przekazywania tychże wiadomości z reguły w rozmowach telefonicznych, a więc bez udziału osób obcych, zupełnie przypadkowych, w ocenie Sądu, wina i społeczna szkodliwość czynów nie są znaczne. Inną kwestią natomiast jest zachowanie osób, którym oskarżone przekazały nieprawdziwe wiadomości o postępowaniu J. O., a mianowicie czy uzyskane informacje dalej rozpowszechniały. Zauważyć również trzeba, iż obie oskarżone nie były dotychczas karane (k. 65-66). W tych okolicznościach Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do oskarżonej W. N. (2) i oskarżonej M. N. (1) tytułem próby na okres 1 (jednego) roku oraz orzekł nawiązki na rzecz pokrzywdzonego J. O. – pkt. I – IV wyroku.

Mając na uwadze fakt, że oskarżona W. N. (2) korzystała z pomocy obrońcy wyznaczonego jej z urzędu Sąd przyznał adw. A. W. opłatę za pełnioną obronę, w myśl przepisów wymienionych w pkt. V wyroku. Natomiast uwzględniając sytuację materialną oskarżonych, Sąd zwolnił je od ponoszenia kosztów sądowych, a zasądził poniesione przez oskarżyciela prywatnego koszty procesu – pkt. VI wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)

3. (...)

(...)